

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

Gud samler mig op gang på gang

*"Jeg heler dine sår, læger dig efter de slag, du fik, siger Herren."
Jeremias' Bog 30,17a*

Dette vers fra Jeremias' Bog fik stor betydning for mig for nogle år siden, da vi havde mistet vores ufødte barn.

Her blev jeg standset for Guds kærlighed og trofasthed på trods af smerte og sorg. Jeg mærkede, hvordan Gud langsomt, over nogle måneder, heled mig og vendte min sorg til tak og glæde.

Det var stærkt at opleve Guds indgriben i mit liv på denne måde.

Jeg ved, at mit liv fortsat vil byde på modgang og smerte, men for mig vidner det om, at Gud er trofast og samler mig op gang på gang.

Helle Agerbo

Ungt par rejser til Battambang

Anju og Mika Bak-Skovenborg skal være missionærer i Nord-Cambodja. De skal arbejde med evangelisering, bibelundervisning og hjælp til familier

AF KAJA LAUTERBACH

LM har ansat Anju og Mika Raja Bak-Skovenborg fra København som kommende missionærer i Cambodja.

Planen er, at de skal være med til at starte nyt evangeliserende arbejde op i byen Battambang, der ligger vest for Siem Reap.

Mika skal have fokus på evangelisering og bibelundervisning, og Anju skal arbejde blandt kvinder og børn:

"Jeg ser frem til at komme til Battambang, og jeg håber på et tæt samarbejde med de mennesker, vi omgiver os med, fordi det kan hjælpe os til at forstå, hvilke projekter der kan være brug for – til gavn for mange familier."

29-årige Mika var volontør for LM i Siem Reap i 2011-12 og har siden da haft en sær-

lig tilknytning til landet.

"I januar 2020 var vi sammen på besøg i Cambodja, og det gav os en fælles fornemmelse af, at Cambodja er et land, hvor vi begge føler os hjemme, fortæller 27-årige Anju, der altid har haft en drøm om at bo og arbejde i udlandet.

Anju og Mika bliver LM's første missionærer i Battambang.

"Det bliver udfordrende – og også en anelse skræmmende. Men samtidig er det en stor og spændende opgave, som vi tager fat på i tillid til Guds ledelse."

Parrets udrejse til Cambodja bliver først i 2022 alt afhængig af, hvad der er muligt med hensyn til forberedelse. Heri indgår blandt andet et ophold på LMH i efteråret 2021.

Læs mere på dlm.dk/nyt

Online salg i vækst i LUMI Genbrug

I Agerskov holder butikken fast i vagtplaner for at være sammen, rydde op og gøre klar

I 2016 fejrede LUMI Genbrug i Agerskov ti års-jubilæum.

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Selv om store dele af Danmark er lukket ned, står LM's genbrugsarbejde LUMI ikke stille. Flere af genbrugsbutikkerne sælger deres varer via internettet til udlevering fra butikkerne, hvilket er inden for lovens rammer.

I januar solgte butikkerne samlet set for lidt over 65.000 kroner. Selv om det kun er en brøkdel af omsætningen i samme måned i 2020, er det et godt tegn, at de er i gang, mener genbrugskonsulent Finn Larsen. LUMI-butikken i Agerskov

tager førstepladsen. Knap 25.000 kroner er det blevet til mod en omsætning på cirka 41.000 kroner i 2020.

Salget foregår i år i stedet via DBA.dk, Gul og Gratis og Facebook Marketplace, fortæller Tage Steffensen, der sammen med sin hustru, Randi, leder butikken.

"Vi får kontakt med mange, som vi ikke normalt ser i butikken. Folk kommer fra hele Sønderjylland," fortæller han og siger, at han også har solgt varer til folk fra andre dele af landet.

Når folk kommer for at hente en vare, sker det også, at de mangler andre ting,

som den, der tager imod i døren, kan finde.

"Jeg oplever igen og igen også, at folk gerne vil høre, hvad vi støtter, og at de meget gerne vil komme igen, når vi åbner helt," siger Tage Steffensen, der er sikker på, at de vil fortsætte med øgede online aktiviteter, når butikken kan åbne igen.

Februar tegner i skrivende stund til at give endnu større omsætning på online salg end januar for LM's otte genbrugsforretninger, fortæller Finn Larsen.

Rydder op og gør klar

Det er ikke kun økonomisk,

at genbrugsbutikkerne mærker nedlukningen. Det er også som fællesskab. Derfor holder LUMI-butikken i Agerskov stadig fast i sine vagtplaner, hvor folk møder ind på faste ugedage.

Men i stedet for at betjene kunder, møder de frivillige ind for at rydde op, være sammen og komme med input til forandringer i butikken eller arbejdsgangene, fortæller lederparret.

"Der slibes og poleres borde, der gøres møbler i stand, varer efterses og vinduerne i butikken bliver fornyet med aktuelle ting til salg og nye temaudstillinger."

DITTE OLSEN ►► Jeg vælger de undervisningstimer, som, jeg tænker, er relevante for andre end missionsfolk

FOTO: ANDERS LANDKILDEHUS

DBI's prædikentur på video

Den årligt tilbagevendende tur, hvor DBI's elever rejser til en anden del af landet for at prædike og reklamere for DBI, er aflyst i år på grund af coronanedlukningen. Til gengæld har DBI, der varetager LM's missionsuddannelse, fået produceret tre videoer i professionel kvalitet med prædikener fra eleverne samt fire reklamevideoer af tre-fire minutters længde.

Videerne er produceret og klippet af videofotograf Anders Hedelund Riis og kan ses på youtube.com/dbidansk.
nlm

Peruanske missionærer er rejst hjem fra Bogotá

Den 19. juni 2019 udsendte den lutherske kirke i Peru (IEL-P) sine første missionærer til et andet land. Det var tre unge, der efter planen skulle arbejde i en luthersk kirke i Colombias hovedstad Bogotá. De har imidlertid valgt at afbryde samarbejdet et halvt år før aftalt og er vendt tilbage til Peru.

Oscar Bellido, der er præsident for IEL-P, siger til nlm.no, at man glæder sig over de erfaringer, kirken har høstet, og fortsat ønsker at drive mission, men vælger at fokusere indadtil i Peru.

Kontakten mellem menigheden i Bogotá og IEL-P kom i stand, efter at menighedens præst, Harold Arango, havde fundet nogle bibelundervisningsvideoer på YouTube, som missionær Roar Steffensen havde lavet. Det gav også en kontakt til LM, der har støttet missionsarbejdet i Bogotá økonomisk. Den støtte bliver udfaset ved, at beløbet, der var aftalt for 2021, bliver fordelt med halvdelen i 2021 og halvdelen i 2022, fortæller missionskonsulent Kristine Ballantyne. kl

LMH er del af virtuel højskole

Højskolerne.dk giver kontakt til nye målgrupper

AF KAJA LAUTERBACH

Luthersk Missions Højskole i Hillerød har fået en enestående mulighed for at tilbyde sin undervisning til hele Danmark.

Det fortæller Ditte Olsen, der er PR-koordinator på LMH.

Hun forklarer, at det sker gennem Højskoleforeningen i Danmark, der her i coronatiden har lavet den virtuelle højskole på deres hjemmeside højskolerne.dk.

Det er en højskole, der er frit tilgængelig for hele Danmark, og højskoler fra hele landet byder ind med indhold til den virtuelle høj-

til al min gerning virkes af dig, til du, o Jesus, helt lever i mig.

Musiklærer Christian Mogensens sangtimer er noget af det fra LMH, der er tilgængeligt på den virtuelle højskole.

skole.

Normalt er det kun eleverne på LMH, der følger

undervisningen, men nu kan alle være med.

Hver formiddag lægger

skolen nemlig undervisning ud på sin Facebookvæg. Det er både prædikener, bibelundervisning og traditionelle højskolefag.

Ditte Olsen vælger noget af LMH's online undervisning, som hun lægger i kalenderen på Kultunaut.dk. Herfra trækker Højskoleforeningen det ind i deres projekt med et link til LMH's Facebookvæg.

"Jeg lægger ikke alt ud, men vælger de undervisningstimer, som, jeg tænker, er relevante for andre end missionsfolk. Det er typisk højskolefag som musik og identitetsundervisning," siger hun.

Læs mere på dml.dk/nyt

ESSENS ►

Byg noget, der holder en evighed

AF LARS B. LARSEN
LANDSLEDER FOR LMBU
LARS@LMBU.DK

I 1 Kor 3 siger Paulus, at "Ingen kan lægge en anden grundvold end den, der er lagt, Jesus Kristus." Peter er helt enig i ApG 4, hvor han siger, at Jesus er hovedhjørnestenen, og "der er ikke frelse i nogen anden, ja, der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved."

Det her er kernesætninger! Man skal kun besøge et LM-missionshus få gange for at opdage, at Jesus Kristus er

omdrejningspunktet for de mennesker, som har deres gang der. Ja, Jesus Kristus er selve grundvolden og fundamentet.

Det, der undrer mig, er, at Paulus derefter siger, at oven på den solide grundvold, som Kristus er, kan man bygge videre med guld og sølv eller med hø og halm (1 Kor 3,12). Så: Jesus er grundvolden! Men vi kan bygge videre med noget, der enten holder en evighed eller noget, der smuldrer og forgår.

Pointen her er ikke, hvordan du og jeg bliver frelst. Det er derimod, om det, du og jeg render rundt og laver, får evighedsbetydning for andre mennesker.

I LM og LMBU foregår der meget, som er vigtigt. Men der er noget, som er vigtigere end andet!

Jeg er en smule nervøs ved at skrive de næste sætninger, for måske føler nogle sig uretfærdigt ramt. Det er ikke min hensigt. Derimod vil jeg gerne få os til at overveje, hvordan det, vi hver især har evner og nådegaver til, kan få evighedsbetydning for et andet menneske.

Hvad er vigtigst? At hun, der vovede sig ind i missionshuset for første gang, oplevede sig set og velkommen – eller at der var kage nok? At barnet, der kom på børnelejr, fik en god relation til en kristen voksen – eller at regnskabet stemmer?

Selv om kage og regnskaber er vigtige, er ingen af delene formålet med en missionsforening. Det er redskaber til at forkynde evangeliet – i ord, handlinger og omsorg.

Mens vi sidder ved kagebordet, kan vi hjælpe en anden person til at føle sig velkommen i det kristne fællesskab. Inden vi får lejrens regnskab til at balancere, kan vi forsøge at skabe gode relationer til nogle børn, som så møder en voksen, der lever med Jesus.

Det sidste års tid har været en nyttig påmindelse om, at det kristne fællesskab ikke er vedligehold af bygninger eller organisering af arrangementer. Det kristne fællesskab er relationer til andre mennesker. Bundet sammen af vores relation til Jesus Kristus.

Jesus er grundvolden, men hvad lægger du ovenpå? Og hvordan hjælper du et andet menneske til at opdage, hvor solid og holdbar klippen Jesus er?

tro & mission

Udgiver

Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60
E dml@dml.dk
W www.dml.dk
Ekspedition: Man-fre 10-15
(onsdag dog 11.15-15)

Tryk OTM Avistryk Herning-Ikast
Oplag 2.700.
ISSN 1601-975X
Tro & Mission (online)
ISSN 2446-4147

Kode til netudgave

Galater614 for 1. kvartal 2021
m20204 for 4. kvartal 2020

Bibelcitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Redaktion

T 48 20 76 80
E tm@dml.dk
Nicklas Lautrup-Meiner, ansv. red.
E nlm@dml.dk
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Ole Solgaard, journalist
Idee og artikelforslag modtages gerne.
Avisens indhold er ikke nødvendigvis udtryk for LM's ledelses holdninger.

Abonnement

Danmark: 425 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 200 kr. pr. år.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 525 kr. pr. år.
Netabonnement: 200 kr. pr. år (unge under 30 år: 110 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer

Annoncer til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 2. marts 2021.
Grundpris: Kr. 10,10 pr. spalte-milimeter
Småannoncer kun for private: 130 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift).
Derefter 6,50 kroner pr. ord.
Max. 50 ord i alt.

Støt LM

Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390 eller via MobilePay 66288.
Se også dml.dk/stoet.

HOUMAN ►► Selv om jeg var indespærret, bevarede Gud mig fra modløshed. Jeg var glad, spillede guitar, priste Gud og havde et intenst hverdagsliv med Jesus

Permanent opholdstilladelse – også hos Gud

Den iranske flygtning Houman har fået lov til at blive i Danmark, hvor han fandt troen på Jesus

AF OLE SOLGAARD

I disse dage går en iransk mand smilende rundt i Herning og venter på at få sit cpr-nummer og et sundhedskort. Den 33-årige Houman, som han hedder, fik for ti år siden afslag på sin asylansøgning i Danmark, men har nu fået permanent opholdstilladelse. I mellemtiden er han også kommet til tro på Jesus og har fået håb for fremtiden.

Blacklistet i Iran

Houman er opvokset i en kulturmuslimsk middelklassefamilie. Familien havde i flere år været blacklistet i landet, fordi den ældste storebrors far, altså Houmans mors første mand, havde arbejdet for Shahen.

Ved den iranske revolution i 1979, hvor ayatollah Khomeini tog magten over landet, blev flere af shahens medarbejdere henrettet, også denne mand. Og selv om moderen efter mandens død blev gift igen og fik endnu et par drenge, heriblandt Houman, blev familien behandlet som forrædere, så Houman for eksempel blev forhindret i at gennemføre sin arkitektuddannelse.

Desuden blev Houman arresteret i 2010, fordi han og hans familie deltog i demonstrationer mod den valgsvindel ved præsidentvalget i 2009, der forlængede præsident Ahmadinejads regeringsperiode. Houman blev midlertidigt løsladt mod kaution, men skulle snart møde op på politstationen igen.

På flugt

Anholdelsen og stemplingen af familien gjorde det tilsammen umuligt at blive i Iran. Så familien så sig nødsaget til at hjælpe ham væk.

"De pakkede min bagage, og så flygtede jeg sammen med mine brødre. Inden vi nåede grænsen til Tyrkiet, måtte de tage afsked med mig, fordi jeg ikke havde noget pas. Jeg vandrede en uge i bjergene, nat og dag.

Houman, der efter 11 år har fået permanent opholdstilladelse i Danmark, bor nu i Herning – lige ved LM's missionshus i byen.

Det var udmattende, og jeg følte mig alene og bange. Undervejs hviskede jeg til Gud og håbede, at han ville hjælpe mig," fortæller Houman.

Sammen med brødrene, som han igen mødte i Istanbul, begav han sig ud på en bekymrende farlig rute over havet til Grækenland, hvorfra han kom videre med bus til Østrig.

Afvist – men en åben dør
"Da vi efter en måned på flugt kom til Danmark, fik

Jesus har givet mig permanent opholdstilladelse hos Gud. Det er det vigtigste. Jeg ved, at Jesus kender mig, når han kommer igen

Houman

min ældste bror opholdstilladelse, men jeg blev afvist. Myndighederne troede ikke på alle dele af min beretning, selv om vi begge fortalte den samme, sande historie. Det var et hårdt slag. Og nu stod jeg igen alene, uden min bror," husker Houman tydeligt.

På asylcentret i Hanstholm, hvor flere asylansøgere var kristne, inviterede en iraner ham med i kirke. Fællesskabet og kærligheden mellem de kristne gjorde stort indtryk på ham. Efter et par måneder, hvor han var nysgerrig efter, om det med Jesus var sandt og ægte, kom han trofast i kirken. "Da jeg begyndte at læse Det Nye Testamente, åbnede en ny dør sig for mig. Jeg blev fanget af begivenhederne i Jesu liv. Det var som at se mig selv i et spejl, hvor jeg følte mig genkendt og afsløret. Jeg havde brug for Jesus og hans nåde og tilgivelse," fortæller den tidligere muslim, der blev døbt i marts 2011.

I 2016 blev han anbragt på Udrejsecenter Kærshoved-

gård i Midtjylland – som en af de første afviste asylansøgere, der ikke frivilligt ville forlade Danmark. Her deltog Houman aktivt i Bibelcaféen i Bording Missionshus, hvor han spillede guitar til lovsangen og tolkede bibelundervisningen fra engelsk til farsi.

Fængsel, vækst og nedtur
I 2018 blev Houman flyttet til Ellebæk Fængslet i Birkerød, måske for at presse ham til at forlade landet frivilligt.

"Tiden i fængslet blev faktisk en åndelig vækstperiode, der knyttede mig tættere til Jesus. Jeg brugte tiden på at bede og læse i Bibelen for andre indsatte. Jeg fortalte muslimer om Jesus og oplevede, at en somalier kom til tro på Jesus."

"Så selv om jeg var indespærret, bevarede Gud mig fra modløshed. Jeg var glad, spillede guitar, priste Gud og havde et intenst hverdagsliv med Jesus."

Sådan beskriver Houman det halve år, han tilbragte i Ellebæk, inden han blev

sendt tilbage til Kærshovedgård.

"Det hele bristede dog, da jeg igen blev løsladt. De næste halvandet år var en mørk periode med stor åndelig kamp. Jeg mistede modet. Jeg begyndte at ryge og drikke. Min tro var meget lille, og freden var væk, men jeg råbte til Jesus midt i det hele."

To mirakler

"Men i løbet af det sidste år er der sket to store mirakler. Først viste Jesus mig igen sin nåde og kærlighed. Solen brød igennem mit gråvej. Det er Bibelens ord, der har hjulpet mig. Jeg genfandt freden i Jesus. Uden ham er der ingenting at vende tilbage til," siger Houman.

"Og derefter blev min asylsag genoptaget. Det var med stor spænding, jeg mødte op i retten. Her kunne dommeren fortælle mig, at retten ikke kunne se nogen grund til, at jeg i sin tid blev afvist. Hermed fik jeg permanent opholdstilladelse, 15. januar 2021."

Info

Houman har bidraget med en del af sin mere omfattende fortælling i Jørgen Hedager Nielsens bog *Muslimer møder Jesus*, Lohse 2019.

FOTO: OLE SOLGAARD

"Helt spontant rejste jeg mig og udbrød grædende 'tak, Jesus!' foran dommerne. For jeg skammer mig ikke over Jesus. Han har været så god imod mig. Jeg kan aldrig takke ham nok."

Nyt livsperspektiv

"Selv om jeg har familie og gode venner, er Jesus min egentlige hyrde, bror og ven. Han har givet mig permanent opholdstilladelse hos Gud. Det er det vigtigste. Jeg ved, at Jesus kender mig, når han kommer igen. Nu beder jeg om, at flere af dem, jeg kender, må komme til tro på Jesus."

Houmans egen far døde i 2014. Hans mor, der var træt af Islam, flygtede i 2015 til USA. Gennem virtuelle møder med Houman har hun bemærket den forandring, der er sket med ham ved at blive kristen. I dag er hun også blevet døbt og lever i tro på Jesus.

I øjeblikket bor Houman på et værelse ved LM's missionshus i Herning. Her ser han frem til at lære dansk, blive integreret i det almindelige liv i Danmark og vise andre hen til Jesus.

"Det var Gud, der valgte mig. Det var ham, der førte mig hertil, for at jeg kunne lære Jesus at kende og dele vidnesbyrdet med andre. Det har været 11 hårde år i Danmark, men jeg ser det som Guds vejledning. Den nye retning i mit liv kan give håb til andre," tænker Houman, der er dybt taknemmelig over sin permanente opholdstilladelse – i dobbelt betydning.

MARTIN HAAHR ►► I LM Kirken i Herning taler man ikke så meget om at være missional, men min oplevelse er, at det er det, der reelt sker

Kristent hverdagsliv er omdrejningspunktet i en serie af klummer, hvor tre organisationer uden for LM og tre arbejdsområder i LM har ordet for at inspirere til en hverdag i hjem, samfund og menighed

KLUMME ►

Hvad har du i hånden? Cookies, dyksav eller ...

AF MORTEN FRIIS
PROJEKTMEDARBEJDER I
DISCIPEL 24-7

"Hvad har du der i hånden?" Spørgsmålet kan måske give associationer til forlegne drenge eller piger med fingrene nede i kagedåsen. Den forlegne pige med småkager i hånden er min datter. Hende kommer vi tilbage til! Spørgsmålet skal egentlig høres med glæde og frimodighed, for jeg er blevet mindet om to afgørende begivenheder i Moses' liv, som har en hel del at sige til os i coronaland.

Det er ulidelig mørkt. Så meget, at Farao næsten kapitulerer. Den niende plage har lagt sig som en tung og lammende sky over Egypten. Mørke. "Et mørke, som er til at føle på". I flere dage "kunne man ikke se hinanden, og ingen kunne røre sig ud af stedet" (2 Mos 10,23a). Lyder det bekendt? Corona har stækket vores vinger og mulighed for fysisk fællesskab. Det føles mørkt. Men "overalt, hvor israelitterne boede, var det lyst". Egentlig står der: der var lys i deres hjem.

"Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys" (Joh 8,12). I de kristnes stuer skinner lyset gennem corona, krig og nabofejder. Indrømmet, jeg er træt af corona, og jeg er ked af, at vores arrangementer og programmer falder pladask til jorden.

Så hvad gør jeg? Når nu Gud stadig kalder mig til at ære ham og vidne om det lys og håb, som mørket aldrig får bugt med, og jeg ikke har mine faste kirkeprogrammer? Min tøven, lammelse og manglede frimodighed bliver hurtigt

eksponeret. Så lad os gå tilbage til Moses ved busken, der brænder: tøvede, lammet og uden frimodighed. Hvad siger Gud?

"Hvad er det, du har i hånden" Øh ... mener du min hyrdestav? Resten er historie. Moses blev ikke udrustet med kryptonit eller lasersværd – Gud brugte det, Moses allerede havde fået givet på en fantastisk måde.

Hvad har du i hånden? Og hvordan vil du bruge det til at kaste lys og vidne om håbets Gud – til at velsigne dem, Gud har sat dig iblandt?

Jeg delte beretningen og tankerne med min datter forleden. Hun er kun ti år, men hvis der er noget, hun kan, så er det at bagel! Hun har ingen hyrdestav, men en røreskål, æg og mel.

►► Moses blev ikke udrustet med kryptonit eller lasersværd – Gud brugte det, Moses allerede havde fået givet på en fantastisk måde

Morten Friis

Det kunne vi gøre. Vi kunne bage cookies og dele ud til de naboer, som havde brug for særlig omsorg og opmærksomhed.

De blev glade. Vi blev glade. Også selv om min plige på ti var lidt forlegen, som hun stod der med cookies i hænderne.

Hvad har du i hånden? Måske en dyksav, som kan hjælpe med naboens byggeri? En tung pengepung, som kan betale den enliges regning? En stor bil, som kan bruges til at købe ind for de ældre nede ad vejen? En krop som trænger til gåtur i selskab med ...?

Det er ikke mig, der skal gøre det "levende"

Intet i verden er mere relevant og interessant, end hvad Gud har at sige til os, mener frimenighedspræst

AF OLE SOLGAARD

36-årige Martin Haahr er ny præst i LM Kirken Herning. Han begyndte den 1. oktober 2020 og glæder sig over de muligheder og udfordringer, der ligger til ham i den nye opgave.

Evangeliet binder os sammen

Lige nu er han godt i gang med at komme rundt på husbesøg hos alle, der kommer i frimenigheden. Det giver ham god mulighed for at lære folk at kende og involvere sig i deres livs- og trosvandring.

Martin Haahr oplever, at frimenigheden i Herning er en meget forskelligartet flok, hvor der netop er plads til alle.

"Det er evangeliet om Jesus, der binder os sammen. Man taler ikke så meget om at være missional, men min oplevelse er, at det er det, der reelt sker. Evangeliet sætter mange i gang i forskellige tjenester i børne- og ungdomsarbejde, Café Kilden, venskabsmiddage, tværkulturelle kontakter og så videre," fortæller den nye præst.

Han drømmer personligt om, at man måske kan begynde at invitere folk fra nærmiljøet til brunch i missionshuset en gang imellem og dermed få nogle nye relationer. Derudover vil han også gerne arbejde på, at kirkens unge bliver mere integreret i menighedslivet, så man undgår generationskløfter.

Det er bibeltæksten, der skal udfoldes

I sin egen ungdomstid fik Martin Haahr en stor bibelglæde og det, han kalder "en større evangelisk forankring", som han beskriver med følgende ord:

"Jeg kan leve i frihed og med frimodighed – midt i kristenlivets op- og nedture – fordi Jesus har gjort alt for mig i mit forhold til Gud.

Som præst i LM Kirken i Herning skal Martin Haahr prædike to gange om måneden. Han er i gang med en serie på 15-20 prædikener over Efeserbrevet.

Det er noget, der står fast, uden for mig – både når jeg føler mig allerbedst og allerværst."

Det evangelium har han lyst til at dele med andre. Og forkyndelse er netop en af den nye præsts vigtige opgaver. Han skal prædike to gange om måneden, mens andre forkynder de øvrige uger.

"Jeg beder om, at Gud gennem forkyndelsen vil forankre os dybere i den frihed, vi ejer i Jesus. Jeg tilstræber at være tekstudlæggende i min forkyndelse," siger den nye præst, der er i gang med en serie prædikener over Efeserbrevet, fordelt over 15-20 søndage.

"Intet i verden er mere relevant og interessant, end hvad Gud har at sige til os. Det giver mig frimodighed, for så er det ikke mig, der skal gøre tingene 'levende'. Det livgivende er i Guds ord – og ikke i forkynderen. Derfor er det afgørende for mig at granske Guds ord og videregive det liv og den rigdom, jeg finder dér. Ellers har jeg ikke noget at give."

Samtidig vil frimenighedspræsten gerne være med til

at forklare og forkynde de forskellige led i gudstjenesteliturgien. Han vil gerne, at den både skal være genkendelig og varieret. Hans fokus er, at liturgien skal være med til, at man får et levende møde med evangeliet.

En bagage fra Etiopien og Israel

Martin Haahr er gift med Lene, der for nylig er begyndt på sygeplejestudiet. De bor sammen med deres treårige dreng, Noam, i et rækkehus i Snejbjerg.

De første seks leveår tilbragte Martin Haahr i Etiopien, hvor hans forældre, Mary og Bent Olsen, var missionærer. Resten af opvæksten har han haft i Nordsjælland.

Efter at have afsluttet en bachelor i teologi og mission på Dansk Bibel-Institut var han ungmedarbejder et år i Israel og et år i Nordvestkirken i København. Derefter afsluttede han teologjudannelsen fra Fjellhaug Internasjonale Høgskole.

Lene og Martin Haahr tog i 2014 til Jerusalem for at lede Ordet og Israels diakonale arbejde, Yad Va Lev,

til to et halvt år. Det indebar teamledelse, sjælesorg, medvandring og især undervisning og ture for volontørerne i det land, hvor de bibelske begivenheder i sin tid fandt sted.

Inden Martin Haahr landede i præstestillingen i Herning, nåede han også at være lærer i tre år på KFS's Ledertræningscenter i Ødsted ved Vejle. Her udbyggede han sin erfaring med medvandring og bibel- og trosundervisning.

Fylder stuen med sang og musik

I fritiden sætter han sig ofte ved klaveret eller finder guitaren frem, så stuen fyldes af sang og musik. Og som noget nyt er han begyndt at tage på fisketure, når han har brug for at koble helt fra.

På fritidsbasis har han også været involveret i bibelcaféen i Bording og Hammerum for afviste asylansøgere på Udrejsecenter Kærshovedgård. Måske er der en tråd tilbage til årene i Etiopien. I hvert fald har Martin Haahr stadig har en særlig kærlighed til mennesker fra den tredje verden.

MALOU DREJER ► Mindedagen mindede mig om, hvor stort det er, at jeg som kristen ikke skal leve op til en hel masse, ligesom buddhisterne skal

Ofrer for at stå på god fod med afdøde

Mindedag for en afød gjorde det klart for volontører i Cambodja, at Jesus døde, så vi ikke skal bringe ofre

AF KAJA LAUTERBACH

Forfædre dyrkelse fylder meget i Cambodja, og man gør meget for at sikre, at man har et godt forhold til afdøde familiedemedlemmers ånder.

Det oplevede Malou Brask Drejer og Celina Bech, der er volontører for LM i storbyen Siem Reap, for nylig på nært hold.

"En af de ting, man gør, er, at man holder en mindedag for en afdød person 100 dage efter dødsfaldet," forklarer Malou.

"Her mødes alle i lokalsamfundet og spiser og beder sammen med det formål, at den afdødes ånd bliver sendt godt videre."

Mindedag i landsbyen

Sådan en mindedag var de to danske piger inviteret med til lørdag den 30. januar.

En af de piger, der bor på det kollegium i Siem Reap,

Ved mindefesten for en afdød mødes alle i lokalsamfundet og spiser og beder sammen med det formål, at den afdødes ånd bliver sendt godt videre, fortæller LM's volontører i Siem Reap.

som LM er med til at drive, har mistet sin far, og Malou og Celina var inviteret med til mindedag for ham i den landsby, hvor familien bor.

Den unge kvinde er den eneste kristne i sin familie. Familien accepterer hendes tro, men det er en kæmpe udfordring for hende at na-

vigere i de mange buddhistiske traditioner, fortæller Malou og Celina.

"Desværre oplever mange unge kristne fra buddhisti-

ske familier, at deres nye tro ikke bliver accepteret, men bliver presset til at deltage i de buddhistiske traditioner og bliver tvunget til at give offergaver og bede mod deres vilje."

Meget imødekomende

Landsbyen, hvor mindedagen blev holdt, ligger langt ude på landet, hvor der normalt ikke kommer udlændinge. Derfor var Malou og Celina også både spændte og nervøse på forhånd.

"Vi var jo to europæiske piger, og så er vi også kristne," begrundede de og tilføjede, at det lægger de ikke skjul på.

De oplevede da også, at landsbyens beboere kiggede meget på dem. Celina indskyder, at hun aldrig har oplevet noget lignende.

"Men det var altså en virkelig god oplevelse, og vi følte os godt accepterede."

"Der var mange, der talte til os – selv om vi godt nok ikke kunne forstå, hvad de sagde – og moderen og bed-

stemoderen i familien var meget imødekomende."

Blev glad for Jesus

Malou og Celina var ikke de eneste af datterens venner fra Siem Reap, der var med til mindedagen.

"Der var et par stykker med af de andre, der bor på kollegiet. Det betød, at vi havde nogle at snakke med, der kunne forklare os, hvad der foregik," siger de.

Deltagelsen i mindedagen har mindet Malou om, hvor stort det er, at hun som kristen ikke skal leve op til en hel masse, ligesom buddhisterne skal.

"Vi skal ikke give offergaver og gå i templet, men må vide, at det at Jesus døde på korset for os, gør, at vi er frelst," forklarer hun.

Celina tilføjer, at det er noget, hun ofte bliver mindet om i den cambodjanske kultur.

"Troen på Jesus får på den måde en kæmpe stor betydning for mig," siger hun.

Studerende i Cambodja læser i Bibelen sammen

Missionær Andrea Christensen har indført ÅBS-grupper, som cambodjanerne har taget godt imod

Lørdag den 13. februar var der for første gang Åbne Bibelstudiegrupper (ÅBS) i Phnom Penh i Cambodja.

Det fortæller missionær Andrea Christensen, der arbejder i det kristne studenterarbejde SONOKO i Cambodja.

Der var tilmeldte til to grupper. En med tre ikke-kristne deltagere og en med en enkelt.

"En af dem var vores tidligere hushjælp, som nu læser på fjerde år på universitetet," siger hun og tilføjer, at to af deltagerne nok desværre ikke kommer igen, da de bor langt væk og bare var på besøg hos en ven.

Kristne og ikke-kristne på lige fod

ÅBS-grupper, hvor kristne studerer Bibelen på lige fod sammen med deres ikke-kristne venner, er noget helt nyt i Cambodja.

Det er imidlertid et koncept, som Andrea Christensen gerne har villet starte op gennem længere tid.

"Sidste efterår fortalte jeg de andre medarbejdere i SONOKO om det, og en af dem, jeg arbejder meget sammen med, var med på ideen," siger hun.

"Vi talte om, hvem, vi kunne forestille os, ville være interesseret. Dem spurgte vi så, og flere sagde ja."

I alt var syv unge kristne interesserede i at være med. Blandt dem var to, som er færdige med at studere, men stadig har kontakt til SONOKO, og et par af de cambodjanske medarbejdere i SONOKO.

Bønnesvar, at internettet fungerer

Ledelsen fra SONOKO planlagde nogle introduktionsaftener for de interesserede.

Den første var midt i de-

cember, men på grund af corona-restriktioner måtte det afholdes online.

Her forklarede Andrea Christensen, hvad ÅBS er. Hun brugte både bibelvers og noget materiale af den engelske forfatter og evangelist Rebecca Pippert til at opmuntre og inspirere.

"Jeg var ret spændt på at skulle holde mødet online, da vi den uge havde haft mange problemer med internettet. Men den dag virkede det – det ser vi som et stort bønnesvar," siger hun.

Ved online-mødet skrev de også en liste med navne på ikke-kristne venner, som de kunne tænke sig at invitere, og som de ville bede for

Brainstorm om, hvordan man inviterer

Midt i januar var der en inspirationssamling mere, men da var det muligt at mødes fysisk.

"Selv om de unge mennesker gerne ville være med, var de bange og nervøse for at invitere venner," siger Andrea Christensen.

"Derfor havde vi både en brainstorm om, hvad man kan sige, når man inviterer – og vi øvede os over for hinanden," siger Andrea Christensen.

Nogle uger senere mødtes de igen, bad for alle på listen, og fik undervisning i, hvordan man leder en ÅBS-gruppe. Herefter gik de i gang med at invitere. Det blev til både ja'er, nej'er og nogle, der sagde, at de måske vil være med.

Flere grupper er allerede planlagt

Andrea Christensen og de andre i SONOKO havde slet ikke tænkt på, at opstartsdatoen faldt sammen med det kinesiske nytår, der betød, at mange havde planer for,

Andrea Christensen inspirerer cambodjanske unge til at invitere deres venner med i en Åben Bibelstudiegruppe.

hvad de skulle den lørdag.

"Det var ærgerligt, men der vil alligevel altid være nogle, der ikke kan," siger hun og fortæller, at det lader sig ikke slå ud af.

"Vi har allerede planlagt at fortsætte med to de kommende lørdage, hvor vi håber på at se nogle af dem, der sagde, de måske ville deltage efter kinesisk nytår."

Andrea Christensen og hendes familie planlægger at rejse tilbage til Danmark til sommer.

Ikke mindst derfor glæder hun sig meget over den cambodjanske medarbejder, der virkelig har fanget ideen bag ÅBS-grupper.

"Jeg tror, han vil være klar til at starte nye grupper op, så det her kan fortsætte." *kl*

TEMA | BRUDTE FORVENTNINGER

RAKEL W. KJELDSSEN ►► Det var ikke den måde, jeg havde regnet med, Gud ville bruge mig på, men jeg tror, han lige har sagt: 'Du kan også komme den her vej'

Gud gav min vej et kærligt sving

For ung volontør har ventetiden i sygesengen flyttet hendes fokus fra skuffelse til nye muligheder

AF KARIN BORUP RAVNBORG

Et år i det fremmede med fuld fart på og masser af oplevelser. Det var planen for 21-årige Rakel Wilkens Kjeldsen, da hun sidste forår blev ansat af LM til at rejse ud som volontør til Phnom Penh i Cambodja.

Det kom dog ikke til at gå helt, som hun havde forestillet sig. Afrejsen blev udskudt flere gange på grund af stramme corona-restriktioner, og det skabte en del frustration og uro.

"Jeg følte bare så tydeligt Guds vejledning i, at jeg skulle af sted, men jeg mærkede også tvivlen," siger hun.

Først med to måneders forsinkelse kunne Rakel og den anden volontør endelig starte på deres arbejde i børnehaven hos Daughters of Cambodia.

Så kom ulykken

Ligesom hun var kommet godt ind i arbejdet, kom

Rakel i januar ud for et trafikuheld, hvor hun kom i klemme under sit motorkøretøj. De første dage efter ulykken kunne man ikke se, hvor alvorligt hun var kommet til skade.

Men som dagene gik, fik hun det værre og værre. Det viste sig, at hun ud over slag og brud havde fået et piskesmæld og en hjernerystelse, så hun måtte blive meget af tiden i sengen.

"Der ramte det mig rigtig hårdt: 'Gud, hvorfor er jeg kommet helt til Cambodja bare for at ligge her?' Det har jeg måttet arbejde meget med."

Bøn og nærvær

Rakel er heldigvis i bedring nu. Men ulykken satte hendes tempo drastisk ned. Hun kunne ikke klare at arbejde i børnehaven og gik glip af mange sociale ting.

De mange timer alene i sygesengen blev brugt på at lytte til podcasts, læse omsorgsfulde beskeder fra

"Jeg har det ikke sådan, at jeg tror, der er en mening med det, der er sket – men jeg tror, Gud har en plan med mig i det," siger volontør i Phnom Penh, Rakel Kjeldsen. Billedet er fra januar, kort efter trafikulykken, hvor hun pådrog sig flere alvorlige skader.

hendes nye cambodjanske venner – og på at bede til Gud.

"Jeg har haft så mange forventninger til den her rejse om at skulle nå så meget som muligt, men jeg begyndte at indse, at det måske ikke var det, Gud ville have mig til – at han ønskede, jeg skulle have fokus på noget andet."

Det sværeste var at fortælle sine forældre og kæresten hjemme i Danmark om ulykken.

"Når jeg havde det allerdårligst med migræne-angreb, søgte jeg Gud og prøvede at klynge mig til ham. Jeg synes, det er enormt vigtigt at være ærlig over for ham – ikke kun når man er glad, men også når man ikke rigtig ved, hvad han har gang i – og indimellem kunne sige: 'Nu har jeg ikke lyst mere.'"

Kage-terapi

I stedet for at være i børnehaven underviser Rakel nu

to hold kvinder i engelsk og har også fået nogle administrative opgaver på kontoret.

Hendes leder fandt ud af, at hun var glad for at bage, så hun bad hende om at finde opskrifter på kager, som kvinderne kunne bage og sælge på centeret.

"Så jeg har brugt en stor del af min hjemmegående tid på at bage kager. For mig blev det også en form for terapi. De første mange kager brændte på, fordi jeg havde det dårligt. Men efterhånden gik det bedre – og man kunne se, at jo bedre kagerne blev, desto bedre fik jeg det," siger volontøren.

"Det, at jeg kom med kage hver dag, har bragt enorm glæde blandt kvinderne på centeret. Det var ikke den måde, jeg havde regnet med, Gud ville bruge mig på, men jeg tror, han lige har givet mig en lille kærlig hånd og sagt: 'Du kan også komme den her vej'".

Bagefter kan vi se, at vi fik sat varige fodaftryk

Missionærpar havde planer om at arbejde i Cambodja mindst ti år, men fik kun fire

AF KAJA LAUTERBACH

"Vores plan var, at vi skulle være i Cambodja i mindst ti år, og derfor tog vi det stille og roligt med at etablere os. Men det blev kun til fire år, og jeg kan godt være lidt bitter over, at vi ikke var lidt mere strukturerede og udnyttede tiden mere."

Det siger Charlotte Peters-Lehm, der sammen med sin mand, Andreas, og deres søn Noah på et halvt år, rejste til Cambodja som missionærer for LM i 2007.

LM's arbejde i Cambodja var kun få år gammelt, og Charlotte og Andreas brugte mange kræfter på at finde ud af, hvad de skulle lave, samtidig med, at de gik på sprogskole.

Som sygeplejerske og lærer var det oplagt, at de gik ind i projekter med diako-

nalt sigte.

Men kort tid efter at det var lykkedes dem at få noget arbejde op at stå, som de havde det godt i, gjorde nogle ændringer i deres familiesituation, at de måtte rejse hjem til Danmark med kun fem uger til at pakke og runde af.

Den første på Daughters

Charlotte og Andreas trivedes rigtig godt i det internationale miljø blandt missionærer mange steder fra.

De er ikke i tvivl om, at det var Guds kald, at de skulle til Cambodja, men de kan godt undre sig over, hvad der var Guds mening med, at det kun blev fire år, fortæller Andreas, og Charlotte tilføjer:

"Men nu længe bagefter kan vi se, at vi fik sat nogle fodaftryk, der stadig er der." Et af dem var i organisati-

onen Daughters of Cambodia, hvor hun var den første fra LM, der var engageret.

Hun havde lige født barn nummer to, og sammen med en tysk missionær, der også havde små børn, lavede hun en mødregruppe, hvor de inviterede kvinderne på Daughters.

"Vi hyggede os med vores egne babyer og lærte samtidig dem noget om at aktivere små babyer."

Guds trofasthed bar os

Det var svært for missionærparret at komme til Danmark igen.

"Vi skulle til at starte forfra igen. Vi var i krise og skulle alligevel forholde os til praktiske ting som, hvor vi skulle bo og arbejde."

"Set i bakspejlet kan vi virkelig se, at Guds trofasthed bar os igennem. Gennem det kristne fællesskab gav han

os alt det, vi havde brug for," siger Andreas.

For eksempel fik Andreas efter få uger tilbudt en stilling på LM's friskole Johanneskolen i Hillerød. Dermed var det besluttet, at de skulle bo i Nordsjælland, og Charlotte fik senere arbejde på Nordsjællands Hospital i Frederikssund.

Ud over de materielle udfordringer ved at komme til Danmark, følte Charlotte også, at hun gled længere væk fra Gud, efter de var kommet til Danmark.

"Det var skørt, for jeg har jo lige så meget brug for ham herhjemme, men det var bare mere naturligt i missionærfællesskabet," forklarer hun.

Hvad er meningen?

I sidste ende var det LM, der tog beslutningen om, at det var bedst for familien at

Charlotte og Andreas Peters-Lehm er taknemmelige for, hvor meget Gud brugte andre mennesker til at vise omsorg.

rejse til Danmark, og det er Charlotte og Andreas meget taknemmelige for i dag.

"Vi er ikke i tvivl om, at Gud var med i den beslutning. Når vi kigger tilbage, kan vi bare sige tak for, hvor meget han brugte andre mennesker til at vise os omsorg," siger Charlotte, der i situationen græd mange tårer – dog uden at råbe og skælde

Gud ud.

Hun føler ikke, hun fik sagt ordentligt farvel til Cambodja og kan stadig godt tænke på, hvad meningen mon er med, at de skal bo i Store Lyngby.

For Andreas giver det mening, at han gennem sit arbejde på Johanneskolen stadig har mulighed for at forkynde for børn i sit arbejdsliv.

TEMA

HANS ULRIK MUNK ►► Der gik mange år, hvor vi ikke kunne lukke andre ind i vores kamp. Det var, som om det dengang var tabu at snakke om den slags ting

Børn er ikke en selvfølge, men en gave

"Min kone og jeg regnede helt sikkert med, at vi skulle have en stor børneflokk. Men sådan gik det ikke," fortæller skoleleder Hans Ulrik Munk

AF KARIN BORUP RAVNBORG

"Hvornår skal I så have barn?" eller "Hvornår skal I have den næste?"

Sådan lyder spørgsmålet ofte til unge, nygifte par, der skal til at leve deres liv sammen. Og det var da også drømmen for ægteparret Hanne og Hans Ulrik Munk, da de som helt unge skulle stifte hjem og familie.

"Vi ville rigtig gerne have børn – og gerne mange. Det ligger næsten implicit i det at blive gift, at to skal blive til flere," siger Hans Ulrik Munk, der er leder på Peter-skolen i Rønne.

Men sådan skulle det ikke gå. Parret var gift i otte år, før de fik en søn. Og efter ham kom der ikke flere børn, selv om de prøvede i mange år og også fik lægelig hjælp.

Et helt fodboldhold
Frustrationerne begynd-

te at melde sig, og andres spørgsmål – om end nok så velmente – kom til at gøre mere og mere ondt.

"Det kan lægge et udtalt pres ind over et ungt ægtepar, at selvfølgelig træder I de spor, som alle andre gør. Når der kom venner på besøg, blev der jeket med det: 'Det må da blive til et helt fodboldhold.' Og jeg spillede lige så meget med på den, for håbet var der jo."

Men privat kæmpede parret med modløshed og brudte forventninger om børneflokk, der udeblev, og stillede ofte det samme spørgsmål til Gud: "Hvorfor får vi ikke de samme muligheder som andre?"

"Vi syntes jo, vi bad lige så meget som andre, og forstod ikke, hvorfor vi ikke fik svar."

Jesu offer blev større

"Der gik mange år, hvor vi ikke kunne lukke andre ind i vores kamp. Det var, som om det dengang var et tabu at

Gud har givet os ét barn, og vi er utrolig glade for ham. Men vi spurgte i mange år Gud, hvorfor vi ikke skulle have flere børn," siger Hans Ulrik Munk.

snakke om den slags ting," siger Hans Ulrik Munk og understreger dog, at de på intet tidspunkt var i tvivl om, at Gud var der og havde omsorg for dem. De oplevede også, at det kristne fællesskab i LM i Aabenraa, hvor de kom, bar dem langt på

vejen.

"Vi fordybede os i arbejdet og engagerede os i mission. Og så har tiden gjort meget for os. Jeg kan ikke rigtig sætte fingeren på hvornår eller hvornår, men på et tidspunkt mærkede vi, at fokus blev flyttet fra vores

eget behov, de bristede forventninger, og over på, hvad Jesus har gjort for os. Det, vi skulle igennem, var ingenting i forhold til den kamp, han skulle kæmpe. Hans offer på korset blev så uendeligt meget større for os. Og det var ind i det offer, vi

fik lov til at lægge alle vores frustrationer."

Ud af selvmedlidenheden

"Det, vi har oplevet, kan måske lyde som en lille ting i forhold til, hvad andre må kæmpe med. Men vi møder alle noget i livet, hvor vi ikke får svar: 'Hvorfor lige os?' Der hjælper det at se det hele i et lidt større perspektiv. Det er godt at komme ud af den lille boble af selvmedlidenhed og se, at alt ikke drejer sig om mig."

Og så handler det om at se livet – ikke som en selvfølge, men som en gave, mener han.

"Gud har givet os en søn, Daniel, som vi er utrolig glade for. Selv om han har savnet søskende, har vi prøvet at finde glæden i, hvad vi tre kunne lave sammen. Og så har der ofte været venner og legeammerater på besøg og med på ferie. På den måde har vi fyldt tomrummet ud."

Jesus er stærkere end hjernerystelsen

Anette og Ejler vil ikke undvære den fred, som troen har givet midt i hendes liv med kronisk hovedpine

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

Halvanden måned inden Anette og Ejler Nøragers søn skulle giftes i 2013, kom Anette ud for en faldulykke og pådrog sig en alvorlig hjernerystelse.

"Nogle nervebaner i hendes hjerne har taget skade. Det betyder, at hendes hukommelse og koncentrationsevne tog skade, hun bliver hurtigt trætt, har kronisk hovedpine, og hun får mange migræneanfald," fortæller hendes mand og uddyber, at hun bare i de første 11 dage af februar har haft seks anfald.

Alle drømme og tanker om livet, når børnene var fløjet fra reden, måtte med et laves om. Men trods de brudte forventninger, kan Ejler Nørager, der er frimenigheds-

præst og sjælesørger i Sønderjylland, i dag sige, at Gud gav dem noget bedre:

"Vi ville selvfølgelig gerne have været sygdommen foruden, men den erfaring, vi har med Jesus i det her, tror jeg faktisk ikke, vi ville være foruden."

Bønhørelse trods alt

Ulykken betyder, at jævnbyrdigheden i parforholdet nogle dage er udfordret, og at Anette, som ellers altid har været glad for børn, ikke kan holde til at være for meget sammen med for eksempel sine børnebørn. Også menighedsarbejdet er ramt. For hvor Anette stadig den dag i dag er god i sociale sammenhænge og hurtigt vinder menneskers tillid, har hun ikke det samme sociale overskud.

"Hun har ofte sagt: 'Ejler,

Anette og Ejler Nørager er enige om, at de ikke ville have været foruden den erfaring med Jesus, som sygdommen har givet.

Jeg sidder bare her. Hvad vil Gud med det?' For hendes nådegaver kan ikke rigtig komme i spil."

Mange har bedt om helbredelse, men Gud har ikke gjort Anette rask, siger Ejler Nørager, der dog alligevel

peger på en stor bønhørelse:

"Hvor let kunne det ikke ende i depression for et socialt menneske som Anette, som er berøvet den livskvalitet? Men i snart otte år har hun ikke været deprimeret på noget tidspunkt. Hun har

været ked af det, men aldrig deprimeret. Det er en kæmpe bønhørelse."

Alt i Jesus

Parret håber og beder stadig om, at Anette bliver rask, men de tænker ikke meget på det for ikke at ende i en daglig skuffelse – særligt fordi årene har vist, at Anette kan have gode perioder, hvorefter det vender igen.

"Men vi glæder os over livet her og nu. Vi glæder os over de dage, hvor hun kan sige: 'I dag har jeg det bedre.' Det er hun fantastisk dygtig til," siger Ejler Nørager.

Parret ser frem imod evigheden, hvor det er slut med hovedpiner, træthed, hukommelsesbesvær og alt det andet, der er hverdag i dag.

"Det hedder ikke 'hvis Anette bliver helbredt'. Det hedder 'når'. For en dag skal

vi se Jesus, og så er det slut med smerte, lidelse, synd og død."

"I Salme 77 står der, at Gud handler i hellighed, og når han gør det, forstår vi ham ikke. Og dér hvor Gud først og fremmest handlede i hellighed, var, da han offrede Jesus i mit sted. Og tænk sig: Den hellighedshandling, den er min!"

Ejler peger på Romerbrevet 8,32, hvor Paulus retorisk spørger, om ikke Gud, som har givet Jesus for os, også vil skænke os alt med ham.

"Det gør han i sygdom, smerte, ja igennem hele livet. Netop i de dage, hvor det er allersværest, er det en virkelighed: Gud skænker os alt med Jesus! Den virkelighed kan jeg ikke beskrive. For det er så stort, at ord ikke kan beskrive det."

CLAUS KRISTENSEN ► Bibelsk kærlighed er at ønske det bedste for den anden, også selv om det kan betyde, at vi må udfordre holdninger og stille vanskelige spørgsmål

Forskning udhuler islams grundtanker

De kritiske spørgsmål til muslimer må stilles i kærlighed og respekt drevet af et ønske om at komme tættere på ham, som er sandheden, mener tværkulturel konsulent

AF CLAUS KRISTENSEN
TVÆRKULTUREL KONSULENT
CK@DLM.DK

Hvis man undersøger islams historie, får man let det indtryk, at den bygger på et solidt kildemateriale, som der ikke kan rejses tvivl om. Det er ikke tilfældet. I stedet bliver der fra mange sider i disse år rejst en lang række seriøse spørgsmål ved den traditionelle fortælling og flere andre grundlæggende elementer i Islam.

De spørgsmål er vigtige for den kristne, der har tæt kontakt med muslimer, og ønsker – ligesom Paulus skrev det – at nedbryde fæstningsværker og tankemønstre for at finde sandheden. Ikke for at vinde håneretten, men for varsomt at praktisere bibelsk kærlighed.

Anerkendt profet?

Når det gælder Islams oprindelse, er udfordringen, at der mangler materiale, som underbygger fortællingen. Selv om islam efter sigende var en afgørende magtfaktor i Mellemøsten fra midten af 600-tallet, stammer det første, der kan tolkes som omtale af en profet ved navn Muhammed, som en gruppe, der kaldte sig muslimer, og en religion ved navn islam først fra slutningen af 600-tallet og begyndelsen af 700-tallet.

Et af de steder, hvor nye magthavere normalt vil sætte deres aftryk, er på mønter. Indtil videre er der dog ikke fundet nogen mønter, som er lavet i Islams hovedbyer Mekka og Medina i 600-tallet. De mønter, man har fundet fra den tid, er lavet langt nordligere i det nuværende Syrien og Irak. Helt frem til 680 e.Kr. viser disse mønter lighed mod den byzantinske kejser, og en del af dem bærer kors. Andre mønter fra den tid, der påstås at være islamiske, er lavet i det nuværende Iran og præget med et zarathu-

Byen Mekka har en central betydning i fortællingen om Islam, men først i år 754 har man vidnesbyrd om, at den muslimske helligdom Kabaen var placeret i det nuværende Mekka.

strisk ildalter.

Den traditionelle fortælling siger, at Muhammed døde i 632 e.Kr., og at han, allerede mens han levede, var anerkendt som den endelige profet, men først fra omkring 685 e.Kr. kender man til mønter, der omtaler en Muhammed. Mønterne er præget af herskeren Abd al-Malik, men først i 696 e.Kr. introducerer han en mønt, der ikke bærer hans eget billede og samtidig udtrykker nogle af islams lærepunkter, nemlig at Allah ikke har nogen lige, og at han ikke føder eller er født.

Mekka og Koranen

I den traditionelle fortælling om Islam er det klart, at Mekka har en helt central betydning. Det er sværere at finde denne betydning dokumenteret.

Den først kendte omtale af et "Mekka" er i en byzantinsk-arabisk krønike fra 741 e.Kr., men ud fra beskrivelsen er byen placeret et sted i den sydøstlige del af det nuværende Tyrkiet, og først i år 754 har man vidnesbyrd om, at den muslimske helligdom Kabaen var placeret i det nuværende Mekka.

Flere har påpeget, at Koranens beskrivelse af geografien og vegetationen omkring Mekka ikke passer med den nuværende lokation, og forfatteren Dan Gibson argumenterer for, at den første kaba stod i Petra, og at den første moske, hvor bederetningen vender mod nutidens Mekka, er opført i år 727. En anden indikation på Mekkas manglende betydning er, at på trods af store byggeprojekter, som kræver udgravning til fundamenter, er der ikke vidnesbyrd om arkæologiske fund fra 600-tallet.

Når det gælder Koranen,

FOTO: PEXELS.COM / SHAMS ALAM ANSARI

hævdes det ofte, at den er perfekt bevaret helt fra Muhammeds tid, og at ikke et bogstav er ændret. Derimod viser dr. Shady Nasser fra Harvard Universitet, at koranen har været gennem fem stadier, hvor man i 1429 havde 30 arabiske koraner, og først i 1985 blev den version, de fleste bruger i dag, kaldet Hafs, autoriseret som den rigtige koran.

Man kan dog fortsat finde mere end 30 versioner af Koranen på arabisk, og en engelsk gruppe, der er i gang med at gennemgå dem, hævder at have fundet 93.000 forskelle indtil videre.

Derudover peger meget på, at Koranen bruger elementer fra jødiske og kristne apokryfe skrifter og myter. Et eksempel er en fortælling om, at den unge Abrahams folk ville brænde ham på et bål, fordi han havde ødelagt deres afguder, men at Allah reddede ham ved at gøre ilden kold (sura 21,51-70). I det

jødiske skrift Genesis Rab-bah (omkring 400-tallet) er udsagnet fra 1 Mos 15,7 om, at Gud førte Abraham ud fra Ur i Kaldæa, blevet til, at Gud førte Abraham ud af ilden. Ur og flamme eller ild kan skrives på samme måde på hebraisk, og der er lidt forskellige forklaringer på, hvorfor det er ændret, men man ved altså, at fortællingen er opstået ved denne bevidste eller ubevidste fejl-oversættelse.

Et eksempel for alle

Endnu et sted, hvor grundforståelsen i Islam er udfordret, er synet på Muhammed. Mange betragter ham som det bedste eksempel for menneskeheden til alle tider og mener, at han levede et syndfrit liv, selv om Koranen taler om, at Allah må tilgive hans tidligere og kommende synder (sura 48,2).

I samlingerne med beretninger om Muhammeds liv og udsagn, det der kaldes Hadith, findes en række be-

retninger om, hvordan han for eksempel gav ordre til tortur, tog, ejede og solgte slaver, havde mindst ni hustruer på samme tid, selv om andre muslimer kun måtte have fire, og at han giftede sig med en seksårig pige og fuldbyrdede ægteskabet, da hun var ni år. Nogle vil forsvare disse handlinger, mens andre forsøger at bortforklare dem

Læs og se mere

- Sneaker's Corner (YouTube-kanal) Islams historiske baggrund, mønter m.m.
- Muhammed – Da imperiet fandt sin profet; Morten Rydal; Hovedland; 2020
- Mekka/Petra – Dan Gibson: www.nabataea.net
- Koranens kanonisering; YouTube-video: The Qur'an and Scriptural Studies (Shady Nasser 46:41-1:06:25)
- Muhammeds liv: www.kalamullah.com/tabari.html: Tortur - Al-Tabari, History; Vol. 8, page 122
- Hadith: www.sunnah.com
 - Slaver fx: Sahih al-Bukhari; Vol. 3, Book 41, Hadith 598
 - Hustruer fx: Sahih al-Bukhari; Vol. 1, Book 5, Hadith 268
 - Børneægteskab fx: Sahih al-Bukhari; Vol. 7, Book 62, Hadith 64

eller undskylde dem med, at det var helt normalt på Muhammeds tid. Noget af det var sikkert normalt blandt herskere på den tid, men det gør det ikke til gode eksempler til efterfølgelse til alle tider.

De nævnte eksempler er kun et uddrag af de spørgsmål, der bliver rejst. Det underlige er, at selv om blandt andet en forskergruppe i Tyskland har arbejdet med dette i omkring 20 år, har det været stort set ignoreret i for eksempel Danmark.

Kritiske spørgsmål er ok

I den personlige relation med muslimer må det være muligt at stille disse og mange andre spørgsmål. Ikke som en bulldozer, men med respekt og varsomhed, drevet af et ønske om, at de – og vi selv – kommer nærmere ham, som er sandheden.

Der er en tendens til, også blandt kristne, at kritiske spørgsmål til Islam og muslimer betragtes som hadefuldt, samtidig med at kritiske spørgsmål til Bibelen og kristendommen ses som noget helt naturligt.

Det er en underlig dobbeltmoral, der nok kan skyldes venlighed, manglende viden eller frygt for at ødelægge et venskab. Vi er kaldet til at elske muslimer som vores næste. Bibelsk kærlighed er at ønske det bedste for den anden, også selv om det kan betyde, at vi må udfordre holdninger, påpege problemer og stille vanskelige spørgsmål.

KIRKE ►

INGUNN FOLGERØ ►► Er det akademisk egnethed eller livssyn, der ligger til grund for ansættelser på NLA?

Paragraf kan være i strid med læreres etiske kodeks

Et etisk råd anbefaler de norske myndigheder at undersøge det kristne seminarium NLA på grund af synet på ægteskab

Gimlekollen Medlesenter i Kristiansand, hvor flere LM'ere har studeret, er en del af NLA University College.

AF NICKLAS LAUTRUP-MEINER

At have et klassisk kristent syn på ægteskab kan i praksis være et brud på den norske lærerprofessions etiske kodeks.

Det etiske råd (LER) for lærerprofessionen, der er nedsat af Norges største fagforening Utdanningsforbundet, beder i en sjældent kritisk udtalelse både undervisningsministeriet og børnerådet i Norge granske den kristne uddannelsesinstitution NLA nøjere.

Livssyn eller egnethed
NLA er ejet af syv kristne organisationer og blev stiftet i Bergen som en læreruddannelse i kristendomsstudier, men udbyder i dag også uddannelser i blandt andet musik, Idræt, journalistik og teologi i Kristiansand og Oslo. LER kritiserer en sætning i værdidokumentet, hvor det hedder, at ægteskabet mellem mand og kvinde "er i den tradition, som NLA Høgskolen står i, forstået som bærende norm i samlivsetikken".

På den baggrund og på baggrund af henvendelser fra ansatte, studerende og samarbejdspartnere spørger LER, om NLA's praksis er i strid med "lærerprofessionens grundlæggende værdier og etiske ansvar, nedfældet i lærerprofessionens etiske kodeks; blandt andet menneskerettigheder, respekt og ligeværd, persondatasikkerhed og professionel

►► I praksis insinuerer LER, at NLA bryder mindst seks-otte norske og internationale love uden at dokumentere noget som helst. Det er ganske opsigtsvækkende

Sigbjørn Sædal

integritet."

Til fagbladet *Khrono* uddyber LER's leder Ingunn Folgerø, at det blandt andet handler om ansættelsesprocesser:

"Er det akademisk egnethed eller livssyn, der ligger til grund," spørger hun og fortsætter:

"Vi reagerer også særligt på måden, nogle studerende er blevet mødt på, når de har stillet sig kritiske til dele af praksissen på skolerne. De fortæller om en del uheldige erfaringer."

Det er, så vidt hun ved, første gang i rådets femårige historie, at de beder offentlige instanser gribe ind.

Ingen dokumentation
NLA's rektor Sigbjørn Sædal er overrasket over, at LER kommer med en sådan udtalelse uden at have bedt om NLA's vurdering.

"I praksis insinuerer LER, at NLA bryder mindst seks-otte norske og internationale love uden at dokumentere noget som helst. Det er ganske opsigtsvækkende," siger han til *Khrono*.

Han lægger dog større

vægt på de resultater, der kommer ud af det forestående tilsynsbesøg fra det nationale organ for uddannelseskvalitet, NOKUTS, tilsynsbesøg. Det er NOKUT, der akkrediterer og godkender studietilbud i Norge.

Det nye værdidokument har dog også tidligere mødt kritik. I januar besluttede flere skoler i Oslo nemlig at afbryde samarbejdet med NLA om at modtage praktikanter netop på grund af værdigrundlaget.

NLA's værdigrundlag blev revideret i foråret 2020 efter stærke reaktioner i efteråret 2019, da NLA lånte lokaler ud til en frikirke, der holdt et aftensseminar, der skulle hjælpe folk "som har en uønsket seksuel orientering". Seminaret blev afbrudt af ungdomspartiet Rød Ungdom. I kølvandet på seminaret sagde to ansatte desuden op.

I det tidligere værdidokument, der blev revideret i 2016, hed det, at "seksuelt samliv uden for det monogame ægteskab mellem kvinde og mand er i strid med Bibelens ord".

Australsk lov rammer kristne

En ny lov mod såkaldt omvendelsesterapi i Australiens delstat Victoria møder hård kritik fra både kristne og religiøse mindretal i landet. Den nye lov kriminaliserer enhver praksis eller handling, der har til formål at forandre eller overtale personen til selv at forandre sin seksuelle identitet eller kønsidentitet.

Det vækker kritik fra en stor gruppe af Victorias kristne ledere såvel som andre religiøse ledere. I et læserbrev på *eternitynews.com.au* skriver de, at loven er uklare, og at den vil kriminalisere uformel samtale og pastoral omsorg til mennesker, der oplever homoseksuel tiltrækning. *n/m*

Norsk radio erkender antisemitiske udtalelser

Det var antisemitisme og et brud på god presseskik, da radiovært på den norske licensbetalte radio NRK Shaun Henrik Matheson udtalte sig nedsættende om Israel i et program. Det erkender etikredaktør i NRK Per Arne Kalbakk til den kristne avis *Dagen*. Interviewet citeres ligeledes af NRK selv.

Etikredaktøren siger, at værten brød den paragraf, der handler om respekt for "menneskers egenart og identitet, privatliv, etnicitet, nationalitet og livssyn".

Sagen har ikke indtil videre fået offentligt kendte konsekvenser for værten, men den israelske ambassade har indklaget sagen for presseforbundet. Forbundet vil vurdere både programmets indhold og NRK's håndtering af sagen. *n/m*

Ministerium undskylder "uheldige" udtalelser

"Evangeliske kristne er et meget vigtigt problem."

Sådan lød ordene fra den franske indenrigsminister Darmanin i et tv-interview i begyndelsen af februar. Men på et efterfølgende møde mellem Sammenslutningen af evangeliske kristne i Frankrig (CNEF) og ministeriet, indrømmede ministerens rådgiver for trossamfund, at udtalelserne var "uheldige". De kunne muligvis være korrekte for nogle få evangeliske kristne, men ikke for hele gruppen.

Ministeriet understregede, at "den dårlige oplevelse ikke skulle gentage sig", og at "tro ofte giver mulighed for at være en god borger", skriver CNEF på deres hjemmeside. *n/m*

Online gudstjenester forbudt

Siden 29. januar har kirker ikke måttet sprede eller lægge forkyndelse på internettet eller sende online gudstjenester i Kinas Shandong-provins. To dage tidligere bekendtgjorde provinsen, der ligger midt mellem Shanghai og Beijing og er hjemsted for over 90 millioner indbyggere en lignende lov, der rammer privatpersoner. Det skriver den kristne hjælpeorganisation ChinaAid.

Provinsen lukkede desuden ned for fysiske gudstjenester den 14. januar. Lukningen af både fysiske og online kristne aktiviteter gælder også statskirken Tre Selv-kirken.

De nye regler kommer i forbindelse med den nationale regerings indsats mod corona. Men de nye restriktioner bestyrker den generelle holdning, at regeringen under dække af indsatsen mod corona også prøver at begrænse spredningen af kristendom, skriver ChinaAid.

Kristendom har været i hastig vækst i Kina siden midten af 1980'erne. Væksten er taget til siden 2010, så der i dag er mellem 40 og 60 millioner kristne i Kina – heraf flest protestanter. Det svarer til omkring tre procent af den samlede befolkning, viser tal fra The Economist fra september 2020. *n/m*

Aarhus
Studievenlige lejligheder

Lyse og rummelige lejligheder i grønne omgivelser til en fornuftig pris. Velegnet både til par og som delejlighed - i cykelafstand fra Aarhus C og de fleste uddannelsesinstitutioner.

Tjek ind på vores hjemmeside og få indtryk af lejlighederne og dem der bor i dem.

Hejredalsparken.dk
Lejligheder i Aarhus

Jakobs Blomsterforum

Farverivej 8, Skjern
97 35 25 21
jakobsblomsterforum.dk

Brænder du for sjælesorg?

Agape tilbyder en treårig projektstilling til en cand. theol. eller lignende, der vil arbejde med at udvikle sjælesorgen i Danmark.

Læs mere på agape.dk

Afdelingssekretær til LM Nordsjællands Afdeling

Som sekretær for afdelingsstyrelsen skal du være med til at styrke sammenhængskraften i NA og til at støtte og inspirere kredse og frimenigheder.

Se stillingsbeskrivelse på <https://lm-nordsjaelland.dk>.

Tiltrædelse: Hurtigst muligt – men vi venter gerne på den rette ansøger.

Du er velkommen til at kontakte afdelingsformand Bent Enevoldsen på e-mail formand.nsj@dml.dk eller telefon 28 25 58 12 for yderligere information.

Ansøgning og CV sendes til formand.nsj@dml.dk senest den 15. april.

Plejhjemsleder - Skjern

Da Klokkebjergs nuværende leder stopper efter ca. 25 år, søger vi nu en ny plejhjemsleder, der kan stå i spidsen for driften og den fortsatte udvikling af plejehjemmet. Stillingen er med tiltrædelse pr. 1. juni 2021.

På Klokkebjerg er det vigtigt for os, at beboerne oplever en hjemlig atmosfære, og at Klokkebjerg bliver deres nye hjem, hvor beboerne får en hverdag, som de selv har stor indflydelse på.

Ansøgningsfrist er søndag den 6. april 2021.

Ansøgning uploades via www.unikrecruitment.dk, hvor stillingsopslaget er vist. Har du spørgsmål, er du velkommen til at kontakte Michael Kjærgaard på:

mk@unikrecruitment.dk
+45 2222 4000

UNIK
recruitment

Jakobskolen i Aarhus søger ny skoleleder

Efter 13 gode år på Jakobskolen har vores dygtige skoleleder valgt at søge nye udfordringer. Derfor søger vi en ny skoleleder med ansættelse fra 1. maj.

Jakobskolen er kendt for sin stærke kombination af faglighed, trivsel og tydelige kristne værdier. Skolen har ca. 230 elever og 33 medarbejdere. Vi er optaget af, at alle oplever en god skolegang, hvor eleven udvikler sig personligt og fagligt gennem fordybelse og kreativitet. Vi lægger vægt på, at hver enkelt i fællesskabet når så langt som muligt i forhold til sine evner og muligheder.

Vi tilbyder:

- En plads i spidsen for et kompetent ledelsesteam – præget af høje faglige ambitioner, motiverende og respektfuldt samarbejde og et smittende humør.
- En alsidig stab af talentfulde og engagerede medarbejdere, som nyder at samarbejde og tager godt imod nye ideer.
- En velfungerende og ressourcestærkt bestyrelse, hvor rollefordelingen i forhold til bl.a. ledelse og skolens daglige drift er afstemt.
- En medspillende forældregruppe, der bakker op om skolen og ønsker et aktivt samarbejde.
- En afvekslende og dynamisk hverdag, hvor du har nær kontakt med elever og forældre – og samtidig står i spidsen for implementeringen af vores visioner.
- Et job, hvor det er helt umuligt at kede sig – med alle de spændende udfordringer, som kommer helt af sig selv!

Vi forventer, at du:

- Brænder for skolens kristne grundlag og bærer det videre, fx ved morgensang med forkyndelse.
- Har erfaring med ledelse – gerne som skoleleder, så du har indsigt i administration, økonomi samt relevante love og regler.
- Er klar til at løse opgaverne i tæt samarbejde og sparring med skolens bestyrelse, lederteam og medarbejdere.
- Evner at kombinere personlig gennemslagskraft med en anerkendende, konstruktiv og motiverende tilgang til børn, medarbejdere og forældre.
- Er udadvendt og god til at kommunikere, både internt og i det eksterne samarbejde med fx lokale myndigheder.
- Motiveres af at skabe en positiv, innovativ atmosfære med plads til at afprøve nye ideer.
- Kan bidrage med visionær drivkraft – og en strategisk tilgang til at udvikle skolen, så de fine ideer også kan mærkes i hverdagen.

I de kommende år vil vi på Jakobskolen udvikle yderligere på lærer-pædagog-samarbejdet, så vi i fællesskab skaber størst mulig trivsel og læring for alle børn på skolen. Målet er, at vi på kryds og tværs får hinandens fagligheder og kompetencer mest muligt i spil. Som vores nye skoleleder skal du have lyst til – og gerne erfaring med – at udvikle dette tværfaglige samarbejde.

Som skoleleder bliver du en del af Jakobskolens ledelsesteam sammen med viceskoleleder og SFO/klubledere. Løn og ansættelsesvilkår fastlægges iht. Ledere ved frie grundskoler mv., Leder-OK 2019-2021.

Ansøgningsfristen er 8. marts – gerne med tiltrædelse 1. maj. Vi har planlagt to samtalerunder, der foregår hhv. 17. og 24. marts.

Ansøgningen sendes via e-mail til: kontor@jakobskolen-aarhus.dk senest 8. marts.

Har du spørgsmål til stillingen, er du velkommen til at kontakte bestyrelsesformand Filip Smidt på tlf. 51262011.

Følg LM på Facebook
facebook.com/dlmdk

LANDSLEDER TIL BIBELLÆSER-RINGEN

Vil du skabe begejstring og glæde for at flere bruger Bibelen, så kan du blive den nye landsleder for Bibellæser-Ringen.

Du står i spidsen for en ny forretningsmodel, og udvikler nye redskaber og metoder til at bruge Bibelen på forskellige platforme og medier.

Du har en relevant uddannelse eller erfaring inden for teologi, medier eller kommunikation.

Hvis du brænder for at gøre en forskel, og har lyst til at løfte Bibellæser-Ringen til det næste niveau, så er det måske netop dig, som vi har brug for.

Du kan læse om jobbet her
www.blr.dk/job

**3.000 MEDLEMMER
ORGANISATION I IND- & UDLAND
I EN SPÆNDENDE UDVIKLING**

Bibellæser-Ringens vision er at skabe begejstring og glæde over at bruge Bibelen, som styrker en levende tro på Jesus Kristus

TEOLOGISK UNDERVISER TIL KURSER I TANZANIA

Vi søger en teolog til en ny stilling som underviser – og på sigt kursusleder – i de nye kursusfaciliteter i Iringa. I samarbejde med den lutherske kirke tilbydes kurser til præster, evangelister og ledere.

Dine opgaver:

- Undervise i bibelfag og teologiske fag
- Tilrettelægge og gennemføre kurser
- Udvikle nye kurser og kursusformer

Stillingen ønskes besat hurtigst muligt. Læs mere på dml.dk/Job

penta byg a/s
HOVED- OG TALENTRERISER

pentabyg.dk

LASSE BACH DYBDAL ►► Keller formår igennem bogen at lave nogle skarpe paralleller til kulturen i dag

Letlæst og meget praktisk guide til et liv i mission

BOGANMELDELSE
AF LASSE BACH DYBDAL
CAND.THEOL

Timothy Keller:
Sådan når vi Vesten Igen
Credo 2021

64 sider – 69,95 kroner

Vækkelse i den vestlige verden? Ja tak! Jeg tror, vi alle på et tidspunkt i vores liv har bedt om vækkelse i Danmark eller i verden. Vi brænder for, at evangeliet må nå flere mennesker, men ofte ender vi med at sige: "Herre, her er jeg – send venligst en anden." Muligvis fordi vi ikke magter kaldet til at gå, og muligvis fordi vi føler os magtesløse og resurssvage, når vi møder andre mennesker med evangeliet.

Timothy Kellers nye bog *Sådan når vi vesten igen: Evangeliet til en post-kristen verden* hjælper os, der ikke rigtig ved, hvordan vi skal missionere for vores nærmeste. Det er en konkret og meget praktisk guide til et liv i mission.

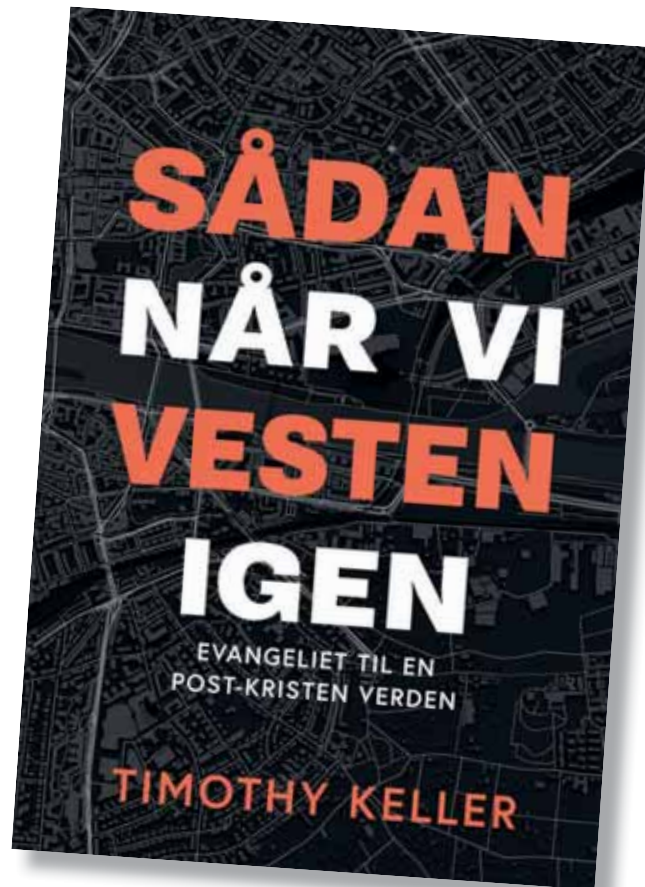
Bogen er inddelt i tre ho-

veddele. En kort introduktion, som præsenterer læseren for udfordringer i dag, en midterdel, som indeholder de seks forudsætninger for et missionært møde med den vestlige kultur (deraf bogens engelske undertitel: *Six Essential Elements of a Missionary Encounter*) og til sidst en opmuntringsdel.

Keller formår igennem bogen at lave nogle skarpe paralleller til kulturen i dag. Han beskriver udfordringerne ved kristendomsforståelsen i den postkristne verden, ved den digitale kultur og ved den stigende politiske polarisering.

Han foreslår, at kristne ikke bør distancere sig fra kulturen heller ikke indgå ukritisk i den, men finde en mellemvej, hvor kristne interagerer med kulturen og samtidig peger på evangeliet, som det, der indeholder sandheden. Dette uddyber han gennem de seks missionære veje.

Det er en letlæst lille sag. Hvis du fylder badekarret og tager kaffen med derud, kan bogen læses, inden vandet bliver koldt. Det tog mig i et roligt læsetempo en time og seks minutter at læse hele bogen.

Hvis du endda kan leve med en engelsk udgave af bogen, så kan den hentes kvit og frit på Redeemer City to Citys hjemmeside, hvor den både er at finde

i PDF, epub og lydbogsudgave. Det skal dog nævnes, at bogen er begrebstung, og jeg vil derfor klart anbefale Michael A. Mørchs oversættelse.

Tro & Mission bringer gerne mindeord. Hvis det er længere end 1.000 anslag inklusive mellemrum, forbeholder redaktionen sig ret til at forkorte det.

MINDEORD ►

Den 4. februar sov tidligere missionær Anne Juhl stille ind, 96 år gammel, på plejehjemmet Bakkely i Videbæk.

Anne Juhl voksede op i Sønderjylland og virkede som lærer i Ballum, inden hun i 1967 meldte sig som missionær i LM. Anne blev udsendt alene til et børnehjem i Lichtenau i Sydgrøn-

land. Her virkede hun, indtil det lukkede efter fem år. Efter få år i Danmark vendte hun tilbage til Qaqortoq (Julianehåb) som missionær og lærer, hvor hun arbejdede indtil sin pension i 1988. Hun flyttede til Skjern, hvor hun boede, indtil hun i 2015 kom til Bakkely.

Annes hjerte slog for det

grønlandske folk og især de grønlandske børn. På sin egen stilfærdige, helhjertede og lune måde knyttede hun kontakt til mange børn og unge.

Der var altid en åben dør til Annes hjem, og man fik hurtigt en åndelig og opbyggelig snak. Særlig specielt var det at bede med Anne.

Her fornemmede man det tætte og inderlige forhold, hun levede i med Jesus.

Annes hjerte bankede for Grønland til det sidste, og hendes liv og bønner har været medvirkende årsag til flere udsendinge til Grønland.

Æret være Annes minde.
Solveig og Søren Eriksen
Bølling

Mandag den 8. februar døde Hans Peder Pedersen, 88 år, i troen på sin Frelser. Peder var kasserer for LM-kredsen i Ølgod, der har mistet en ven og forberder. Peder var landmand, indtil han fik arbejde på HTH. Børnene har fået mange timers arbejde

af Peder, der var villig til at give en håndsrekning, når det var nødvendigt.

Peder havde den egen-skab, at han var god til at aflægge et besøg. Vi har fået mange gode og alvorlige samtaler om livet, og hvad det nu byder os.

Peder var i mange år søgsven på aktivitetscentret i Ølgod. Det var der mange, som har nydt godt af. Ligeledes var det også noget, Peder kunne lide.

Peder var meget optaget af at komme ud i naturen. Det er blevet til campingture

og mange trave- og cykelture sammen med Alice.

Peder blev begravet fra Ølgod Kirke den 12. februar.

Æret være Peders minde
Irene og Søren Kastberg
Christensen
Ølgod

LEDER ►

Frem med krykken

TIM KELLERS bog "Sådan når vi Vesten Igen", som vi har fået anmeldt her på siden, minder han sine læsere om katekismekonceptet. Under Reformationen blev der skrevet massevis af katekismer. Ifølge Keller lagde de særlig stor vægt på at tale om de emner, der var de væsentligste trosopfattelser i den katolske kirke. Dermed fungerede de nemlig som et opgør med samtidens mest udbredte opfattelser. I vores tid har vi også brug for katekismer, der går i rette med omgivelsernes trosopfattelser.

En af vor tids trosopfattelser kan opsummeres i det gamle ordsprog: Enhver er sin egen lykkes smed. Livet handler om at være lykkelig, og fordi vores tid over alt andet er en individualistisk tid, kan lykke efter nutidens standarder bedst defineres som "i overensstemmelse med ens egne forventninger."

MEN LYKKEN ER som bekendt lunefuld, og slår livet et lille sving, kan ens forventninger og forhåbninger om det lykkelige liv pludselig blive udfordret. Den post-kristne vesterlænding står forsvarsløs over for den slags sving. Han har måske nogen, han kan skyde skylden, på eller måske har han tilmed mulighed for at vende sin lykke. Det kan trøste ham en smule og forsikre ham om, at han har styr på tingene.

Men kun for en tid. Slår livet et nyt sving, kan han måske ikke rejse sig selv. Helbredet og forstanden kan svigte og de nære relationer forsvinde. Drømmen om at være to – eller at gå fra to til flere – kan forblive en drøm. En fyring kan ændre ens økonomiske situation drastisk. Eller en verdensomspændende pandemi kunne pludselig lave dagsordenen helt om. Er der ikke noget usvigeligt sikkert uden for os, der kan give lykke uanset vores kår, er vi ilde stedt, når livet vælter.

TROEN PÅ JESUS er mange gange på nedladende vis blevet kaldt en krykke. Men sandheden er jo, at vi alle har brug for langt mere end en krykke. For selv en krykke kan ikke holde en oppe, når livet byder på brudte forventninger. Det kan kun tilliden til Jesu død og opstandelse, fordi det viser os både Guds evige kærlighed til os og vidner om, at også den, der tror, skal bryde ud af sin grav, fordi Jesus har sonet synden.

Lad os holde den tro frem for hinanden og i åbenhed tale om livets brudte forventninger. Gemmer vi dem væk, får tidsåndens definition af lykke alt for stort frirum. Men viser vi de brudte forventninger og det anker, vi har i troen, bliver tidsånden afsløret som en løgner, og Jesus får så meget desto større ære.

Nicklas Lautrup-Melner
ansv. redaktør

tro &
mission
inspiration | nærvær | holdning

FIND MERE ONLINE ▶

Kendte gæster på teltlejre

Der er lagt op til et spændende program med besøg af youtuberne Jasmin og Milka og tv-betjenten Vlado Lentz på LM's Landsteltlejr for Juniorer den 13.-16. maj i Haderslev.

dlm.dk/nyt

Podcast om tro i familien

En serie podcasts skal gennem samtaler med forskellige fagpersoner give forældre praktisk hjælp, inspiration og opmuntring til at dele den kristne tro med deres børn.

dlm.dk/nyt

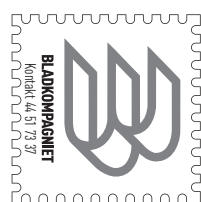
Bag bjerget

08/02/2021 | RUTH OG PHILIP BACH-SVENDSEN, TANZANIA

Onsdag morgen tidligt mødtes vi, netop da det lysnede. Turen gik om på den anden side af Mt. Monduli. Ikke mere end 75 kilometer blev det til i alt, før vi nåede frem. Først op ad bjerget og så ned på den anden side og ud i det meget, meget tørre landskab, dernæst dreje af til højre ved skiltet med skolens navn og køre de sidste 5 kilometer - og så måtte vi endda se os lidt omkring, for hvor var nu skolen? Det var ikke let at se, hvilke bygninger ...

dlm.dk/blog

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

tro & mission

Inspiration | nærvær | holdning

04

26. FEBRUAR 2021
ARGANG 121

FOTO: PEXELS

TEMA

▶▶ Hvad har du i hånden? Måske en dyksav, en tung pengepung, en stor bil eller en krop, som trænger til en gåtur i selskab med ...?

Morten Friis

4

Brudte forventninger:
Nogle gange former livet sig ikke, som man har forventet. En volontør, et missi-onærpar, en far og en ægtefælle til en syg fortæller om, hvordan de har oplevet livet med Gud i den situation

6-7

Iranske Houman kom til Danmark i 2010. Han er blevet kristen og har nu fået permanent opholdstilladelse

3

Martin Haahr er ny præst i LM Kirken i Herning. Han tager på husbesøg for at lære menigheden at kende

4

LM's volontører i Siem Reap deltog i en minidedag for en afdød. Det gjorde dem glade for, hvad Jesus har gjort

5